

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sermones de Sa[n]ctis Hyemales, Estiuales, De
festiuitatibus Jesu christi, Beate virginis et alior[um]
Sanctor[um] ... Venera[n]di patris, fratris Nicolai deniise
Ordinis Minor[um] de obseruantia ...**

Denisse, Nicolas

[Augsburg], 1510

VD16 N 1513

Ser. De b[ea]tis ap[osto]lis philippo [et] iacobo.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30625

Ber. De sc̄tis Philippo et

dices suas. tē. Seq̄. nec aliquādō des̄/ net facere fructū. Btus igit̄ marcus m̄t̄ tēs radices sue affectiōis ad b̄umore de/ yptiōis q̄si plātatus sē decursus aquar̄ viuentū q̄ fluit impetu de libano (vt dicit̄ Lk. viii.) plurimū attulit fructū: aq̄ q̄p̄ pe viuēs d̄r gra sp̄usseri. Un̄ Jo. vii. dicit̄ sal. Qui credit in me sicut d̄t scriptura flu mina de yêtre eī fluet: et seq̄. hoc aut̄ dicit̄ de sp̄ū quē accepturi erant credētes in eū. Hec ibi. Hm̄ aut̄ sp̄ū p̄mitit̄ orantib̄ et deuotis. Lu. xj. Pr̄ v̄ celestis da/ bit sp̄ū boni p̄tētib̄ ie. Un̄ ibide satis h̄r̄ q̄ fructuosa sit deuota ōzo. Et hoc est euangeliū q̄d legi solet in missa hodiernē p̄cessiois & vocaī leran̄ia r̄iaior̄. i. suppli/ catio v̄l rogar̄: de qua dante deo alias dicturi sumus.

Tertiā p̄incipiōlis fruct̄ est fruct̄ victoriōse patiētā. Lñ. viii. Asce/ dā in palmā: et app̄hendā fruct̄ eī. Palma q̄dē alga est in cortice in statu/ sublimis & id difficultis est ad ascēdēdū: s̄ in eī sūmitate fruct̄ magne dulcedinis iuens. Jo. etiā d̄r Hebre. xj. Dis discipli na in pnti q̄dē eē videt̄ nō gaudij s̄ mer/ ris: fructū aut̄ pacatissimi exercitati per/ ea reddet. Et Lu. viii. Fructū afferit in/ patia. Circa patiētā oīr̄ bti marci cōtem/ plāde sūt tres 2sideratoēs.

Prima est dolorōse afflictōis.
Sc̄da est amorōse miseratoēs.
Tertiā est grōse 2solatoēs.

Prima est cōsideratio do/ lo: oīle afflictōis. ps. 2. Dulte tribulatiōes iusto. Lñ itaq̄ in solenitate pascali btus marci missaz celebraret: cōnenerunt illuc oēs cēploz p̄tifices & fūne in collo eī mis/ so sp̄im p̄ ciuitatē trahebāt. Larnes autē/ eius in terrā fluebant & sanguine lapides rigabāt. Post h̄ in carcere recludit̄ seq̄ti die manē facto fūne itez̄ in collo eī mit/ tut: et huc illucz rapiti eū p̄rahuit excla/ mantes. Trahite bibalum ad loca bus/ culi. Ille aut̄ deo grā agens & sp̄im 2mēs dās expirauit circa annū dñi. lvij. sub ne/ rone. Et sic ad dñm trāstuit fructū imor/ talis glie sine fine p̄ceptur̄. Sap. iij. Bo/ nov̄ laboz̄ glōsus ē fruct̄.

Sc̄da ē cōsideratio amo/

rose miseratoēs. Nā cū sic trahere: oravit̄ p̄ pplo di. Pr̄ dimittit̄ illis q̄ necūnt dā/ faciūt. In h̄ imitat̄ oīm̄ q̄ p̄ suis cruci/ xorib̄ exorauit. Matt. v. Orat̄ p̄ gl̄/ q̄ntib̄ & calumniatiōib̄ vos.

Tertiā ē cōsideratio gra/ triole 2solatoēs. Nā cū eēt in carcere: vīt̄ ad eū ch̄is 2fortas eū & dicens. Par tibi marce nr̄ euāgelistā: noli tñre q̄ rego tecū sum ut eruā te. Ps. Lñ ipo sū in tribula/ tōe eripiā eū & gl̄ificabo eū. Et dicit̄ itat̄ p̄ p̄t̄ q̄m̄ bñs mare p̄linū fructū antu/ lit. Matt. vii. Arbor bona fruct̄ bonos facit: p̄t̄ itaq̄ dīcere illō. Eccl. xxiiij. Hu/ cificati suauit̄ odoris. Un̄ & in selli/ moniū sp̄ūal suauit̄ cū corp̄ eius aō/ dñi. cccclvij. de alexādriā traslatū ē vene/ tias sūt odore mirabilis circūfū adeo vt/ tota alexādriā mirando p̄fūdere odore. Exēple itaq̄ bti marci studeam̄ in dño/ manere vt & ip̄e maneat i nob & fructū af/ feram̄ p̄t̄ & sc̄tit̄. Rho. vi. Serva/ ci deo habet̄ fructū i sc̄tificatione: q̄m̄ eī/ merit̄ ap̄ dñi adiuuemur & vite eti/ ne fructū imarcēsibilem p̄cip̄ & mercā/ mur. Amen.

Ser. De b̄tis aplis philippo & iacobo.

Omp̄itati

Csunt inf̄ filios dei. Sap. v. Bonū p̄fecto excellentissi/ mū ē coputari iter filios dei. Est em bo/ niū sūme honorabile q̄r offiū filior̄ dei ē/ afflīctere dñō: v̄ pat̄z Job. i. 2. ii. Ps. Mi/ mis honorati sūt amici tui dñ: q̄r yic̄ tā/ les nō solū amici h̄z & filii dei vocāt̄. Ite/ bonū sūme delectabile. Inessibilis q̄p̄e/ dulcedo ondīs in eo q̄ dñi nr̄m & dñm ma/ iestat̄ possim̄ vocare patr̄. Jo. iiij. Gi/ dete quale charitatē dedit nob̄ dñ: v̄t fili/ dei noiemur & simus. Hec ibi. Quid hac/ charitate suauit̄: q̄d delectabilis iuēt̄ p̄/ nibil p̄fecto. Ite ē bonū sūme vrile. Rho. viij. Ip̄e sp̄ū testimoniū reddit̄ sp̄ū & / q̄ sum̄ filii dñ. Si āt filiū & heredes: b̄re/ des q̄dē dei: cohēre. āt ch̄i. Hec ibi. Sū/ me igit̄ 2siderabile est nūclar̄ iter filios/ dei. Gl̄ideam̄ itaq̄ q̄b̄ medij̄ coputari/ meruerint inter filios d̄i gl̄osi apl̄ philip-

Jacobo apostolis Fo. CXCV

pus et iacobus ut sic discam⁹ qđ nob̄ fas
ciendū sit ut et nos partē eis cōputari
mereamur. Notandum qđ tribo p̄cipuis vir
tutib⁹ meruerūt p̄spurari inter filios qđ no
bis etiam sunt necessarie ut et sic cōpu⁹
temur et.

Prima est fidei stabilitas

Secondā est charitatis sinceritas.

Tertia est parientis soliditas.

Rima est fidei stabilitas. Gal. i. 9.
Fili⁹ dei estis p̄ fidē. Et Jo. i. Dei
dit eis potestate filios dei fieri his
qđ credūt in noīe ei⁹. Hoc aut̄ intelligēdū
est nō de fide mortua sed de fide viua que
est cū ogib⁹ bonis. Unū Jac. p̄. Quid p̄de
rit frēs mei si fidē dicat qđ se h̄e; oga āt
nō habeat? Numqđ poterit fides saluare
eū. Ibidē. Fides sine ogib⁹ mortua est.
Habem⁹ aut̄ triplex p̄cipui testimoniu⁹
de stabilitate fidei b̄ti philippi.

Primū est testimoniu⁹ affectuose imi
tationis.

Secondū est testimoniu⁹ fructuose me
diationis.

Tertiū est testimoniu⁹ miraculose opera
tionis.

Primū igit̄ est testimoniu⁹;
affectuose imitationis. Eccl. xxiij. Dagna
glia sequi dñm. B̄tua v̄t̄c̄ philipp⁹ en⁹
fuit de p̄orib⁹ qđ secuti sūt dñm. ut p̄z Jo.
j. Andreas qđ p̄ se lēcūt⁹ est eū; sed o
pet⁹, et tertio philipp⁹. De e⁹ vocatiōe
d̄i Jo. j. qđ iesus volens ep̄ire i galileā in
uenit philippū. Et d̄i ei iesus sc̄re me.
Erat aut̄ philippus a bethsida ciuitate
andree et petri. Hec ibi. Statim itaqđ vt
audiuīt vocē dñi vocātis secūt⁹ est eū: nō
ex ani⁹ leuitate: sed ex sp̄ealit̄ ḡe sc̄a af
fectione. Jo. iiij. Sp̄us vbi vult spirat.

Scdm est testimoniu⁹ fru
ctuose mediatio⁹is. Sic qđ p̄firm⁹ et stabi
lis erat in ch̄ri fide sic ad eā afficiebat ut
mediator etiā fuerit alioz ut ad fidei ve
ritatē p̄tingeret. Unū sic legis Jo. j. postqđ
a dñs vocal⁹ fuit inuenit narbanuel et dic
et. Quē sc̄p̄li moyles in lege et p̄phetis in
ueniūt iesum filiu⁹ ioseph a nazareth. Et
dicat ei narbanuel. A nazareth p̄t aliqd
bon esse. Dicit ei philipp⁹. Gen⁹ et yide,
Hec ibi. Ite sic d̄i Jo. xij. Lū ḡt̄iles qđa

vellet videre iesū: p̄e philipp⁹ et andreas
mediatores fuerūt p̄ ip̄is ap̄d dñm.

Tertiū ē testimoniu⁹ mira
culoſe opatio⁹is. Miraculoz ei opatio⁹ at
tribuit fidei: sicut sup̄dictū est in ser. d̄g. b.

Siluestro. Lū v̄t̄c̄ b̄t̄us philipp⁹. xx. an̄

nis p̄dicat̄z in sc̄ybia tētus est a pagans
et p̄pulsus v̄t̄ sacrificaret deo marti. Tūc

subito daco quidā ingēs de sub base exi⁹
uit qđ filiu⁹ p̄oficis ignē in sacrificio minis

trantē interfecit: duos qđ tribunos qđ mi
nistri philippū in vinculis detinebāt: cete⁹

rosq̄ adeo flat⁹ fetore infecit ut oēs morib⁹

bidi redderent. Dicitq̄ philipp⁹. Credit⁹
te mibi et hāc statuā ɔfringite dei⁹ loco

dn̄ica et crucē adorate: ut sanenf infirmi vil
et mortui suscitauit. At hi qđ cruciabāt clā
mabāt. Tūc fac v̄t̄ langnur: et hāc marie
pn̄us ɔfringem⁹. Tūc iussit philippus

dracōnū v̄t̄ in desertu locū secederet: et sta⁹
tim recessit. Dēsq̄ moribidos philipp⁹ sa
nauit̄ tres mortuos suscitauit. Sicq̄ v̄t̄
niuersis credentib⁹ qđ viii annū adhuc eis
p̄dicauit: p̄ibyterosq̄ et diaconos ordinante

Similis aut̄ et in b̄fo Jacobus tria bas

Sdem⁹ testimonia stabilitas fidei sue.

Primū ē expectatio gloso resurrectōis

Sedzē coruscatio miraculose opatio⁹is

Tertiū ē p̄tinuatio fructuose p̄dicatio⁹is

Primū est expectatio gloso resurrectōis

Sicut cū d̄i Joseph⁹ et Hiero. in li. illus
triū. In paralecus mortuo dñs: Jacob⁹

votū vouti se non coēst⁹ donec videret
dñs a mortuis surrexisse. Unū apparer fidi

sue stabilitas. In ipa aut̄ die resurrectōis

eidē et bis qđ cum eo erāt dñs apparuit d̄i.

Pōte mēlam et panē. Et accipies panez

bñdīt̄ et dedit iacobo iusto d̄i. Surge fr̄

mi comedē qđ fili⁹ bois a mortuis surre
xit. Prover. x. **E**xpectatio iusto lericia.

Scdm est coruscatio miraculose opa
tionis. Nā km Hiero. rāte reueretie erat

in p̄lo v̄t̄ simbrā vestimēti ei⁹ certati cu
peret rāgereret qđc̄qz rāgerēt sanabanc.

Tertiū est p̄tinuatio fructuose p̄dicatio⁹is

potissimum inter iudōs infideles. Hoc

p̄fecto testimoniu⁹ est evide⁹ stabilitas fi

dei sue: qđ nullaten⁹ a p̄dicatio⁹e fidei cella
bat p̄pter timore iudeoz: memor h̄u⁹ qđ

dixerat dñs Mat. h. x. Nolite time⁹ eos

qđ occidūt coip⁹: iam aut̄ nō p̄nt occid. et

Bb 3

Ber. De sc̄tis Philippo et

Patzstag excellētia et stabilitas fidei in
glorios aplis ppter quā pputati sunt inter
filios dei. Ac q̄ oppositū increbuli pputā
si sunt inter filios diaboli. Jo. iij. Qui ins
credulus est manet ira dei super eum.

Secunda virtus ppter quā pputati sunt

inter filios dei est charitas sinceritas.

Et hoc Ro. viij. Qui spū dei agunt

cur hi filij dei sunt. Hi enim spū dei agunt q̄

verā charitatē habent; q̄ sic dicitur Gal. v. Fructus

spū est charitas. Et Aug. sup. Jo. expo-

nens illud Jo. xij. In hoc cognoscet q̄r disci-

puli mei estis si dilectioezez huc eritis ad in-

spice; id. Dilatio sola discernit inter filios

dei et filios diaboli. Signet se oēs signum cru-

cis; trahant oēs Amicū; carent oēs alia bona

prizenf oēs; intrēt ecclesiā; intueantur basilicas;

cap̄ parsetes; non discernunt filij dei a filiis

diabolini nisi charitatis. Qui habent charita-

tētē nati sunt ex deo. Magnū iudiciū: ma-

gna discerit: q̄cqd vis habeat; hoc solū nō

habeas; nihil tibi pdes. Alia si nō habeas

hoc habere; et implebit legē. Hec ille. In b.

aūt philippobēm triplex testimonium sin-

Primum est obseruātia (cere charitatis)

tpalis paupertatis.

Secundum est beniuolētia specialis famili-

laritatis.

Tertium est diligētia finalis utilitatis.

Primum est obseruātia mū-

dane paupertatis. Dia nāc mūdana ptem

psū ppter amorez dñi. Vt em̄ amor dei

oēm amore mūdi excludit. Chrys. Vt erē nō

est sup terrā qd̄ amet q̄ donū dei in veri-

tate gustauerit.

Secondum est beniuolētia do-

mēnīce familiaritatis. Magna em̄ familia

ritatē habuit cū dño; et h̄ est signū dilectionis

Nā vt dī pbs. ix. eth. Propriū est amicoz

inuitē p̄iuere. Signū magne familiarita-

tes fuit qn̄ Iohannes a dño petrū pditorez

sūi reuelari. Jo. xij. Signū maior; (vt vi-

def) fuit qn̄ petrū iacobū; et iohannes petrū ab eo sūi adūtū r̄uelari. Mat. xliij. Dic

nōb qn̄ hec erūt; et qd̄ signū adūtū tui et

2sumatioeze secl. Tū videt marie familia

ritatē signū fuisse qn̄ philippū petrū a dño

p̄em reuelari: id. Jo. xij. Nāc onde nob

pa. et h̄ nob. Et tū meruit audire ab ore

dñico iūmū sac̄z dūlirat; q̄ dixit ei dñs

Tato tpe vobiscū sum et nō coguistis me
philippe q̄ videt me vi. et pa. mē. Loſſ
ibi de leipo q̄ ad diuitiae. Seq̄. Quō tu
dīc; ondē nob̄ patr̄. Nō credis q̄ ego in
p̄e z p̄f in me ē; p̄ba q̄ ego dīc; a me p̄
n̄ loq̄. Et. Ḡde ḡtā fauilitatē beniuolē-
tiā ont cui lūme dītar̄ mysteria fuelauit.

Tertiū ē diligētia frater-
nalis sue alienē utilitatis. Lōi. xii. Cha-
ritas nō q̄rit q̄ sua sunt. Beatus vng p̄bō
lipp̄ diligētissim⁹ fuit alioz salutē p̄cra-
re: infideles ad fidē querētōd; et iā fides
factos sacr̄ exhortatiōib⁹ informādo Hie-
re. iij. Dabo vob̄ pastores iuxta cor meū
pascet vos sc̄ientia et doctrina.

Onsilt in bō Jacobo triplex habē-
tcharitatis testimonium.
Primū ē obseruātia tpalis paupertatis
Secondum est excellētia specialis sc̄ientias.
Tertiū est diligētia finalis utilitatis.
Prīgn ē tc. vt s. dictū ē de bō philippe.
Secon⁹ est excellētia spealis sc̄ientias; sc̄ientia
stat Hiero. in li. illustrī viror. Beatus hic
iacob⁹ ex vtero mīris sc̄etus fuit. Fuit autē
ch̄i p̄ sanguine⁹ et in facie sibi similimus.
Vt Ignaci⁹ in ep̄la ad bīm̄ Joa euge-
si. dt. Si licitū est mībi ap̄o re ad bīrē
me partes voio ascēdere vt videā illi ve-
nerabilē iacobū q̄ cognominat̄ iust⁹ quez
refert iesu ch̄o similum⁹ facie; vte; mo-
ueratioeis acī eiusdē vteri frater ell̄ ge-
mell⁹. Qū dicū si video; video; video et ipm̄ 10
sum h̄z oīa corporis liniāmetā. Hec ille. De
excellētia aut̄ sue sc̄ientias tria habem⁹ te-
stimonia. Prīgn est testimoniū glōboe deo-
noiatioeis; qm̄ sicut h̄z in historiō ecclasiis
acī obī noīar⁹ est iust⁹. Dicebat etiā
frater dñi nō solū ppter facie p̄format̄
aut̄ ppter p̄sanguineitate; sed et ppter sc̄ientia
progrediā et excellētia speciale. Secon⁹
est testimoniū copiole veneratiois. In tā-
ta em̄ reuerētia habebat in p̄plo (sicut dīc
Hiero.) vt fimbriā vestimenti ei⁹ certām
cupent tāgere. In tāta etiā reuerētia hab-
eretur ei⁹ apli q̄ post ascētonē dñi euzin
ep̄m hieronymitā elegerat. Vt sicut dīc
Anaclet⁹ papa; et h̄z in decreto; a bō petro
iacob⁹ et iohāne ordinat⁹ ē et p̄serat⁹; et
mus post dñi ascēti missam dī celeb̄at.

Tertiū est testimoniū p̄tione p̄fectiois.

Jacobo apostolis Fo. CXCVI.

An fin Hiero. ppetuā fuit autem pginatē q̄ vita est angelica: Sp̄ obfauit carnis au steritatē: q̄ sicut d̄ Hiero. Unū r̄ sacerdō nō bibit: carnes nūc māducauit nisi a gnu pascālē. Id sp̄ hūc deuotōis sc̄tē sub limitatē. Ita em̄ assidus flexis genib⁹ dñi picebat ut ad modū cameloꝝ duriciem traxisse eius genua viderent: bēbar q̄pe callos in genib⁹ sicut h̄i solēt in calcaneis. **Hic** sol⁹ inter aplos⁹ ut d̄ Eḡlisp⁹ aplo⁹ r̄ vicin⁹ ppter nimia sc̄tiratē suā pmittet⁹ haf̄ in sc̄ta sc̄tōy intrare nō qđē cā imolaꝝ nōis: sed orōnis. Tradit⁹ vtq̄ Joseph⁹ r̄ate eū sc̄tirat⁹ fuisse r̄ celebrat⁹ in plo⁹ vt pter ei⁹ nēc credit⁹ sit bierlma sub veriam: h̄i autē r̄ate fuerit sc̄tirat⁹: dicit⁹ est t̄ Jacob⁹ minor: q̄ posterior alio fuit vo catioꝝ. **T**ertiū est testimoniū frānalis yr̄ilatris. Multū em̄ sollicit⁹ fuit de p̄pli salute. Trigita vtq̄ annis bierlyme rexix eccliam. i. vsc⁹ ad seprīmū Heronis annū Docuit itaq̄ h̄bis: exēplis: r̄ sc̄pturā scri p̄lit em̄ eplam q̄ p̄ma inter septe canoniz̄ cas ordinat⁹ Act. xviiij. Docebat diligētē ea q̄ sunt ieli. Sic itaq̄ p̄t̄ h̄oz̄ aploꝝ sin cere charis p̄t̄ qua p̄putati sunt inter sc̄tia p̄ncipal̄is vir⁹ (filios dei) r̄tus ppter quā p̄putati sunt inter filios dei est patiētia soliditas. **E**n Heb. xx. Quē diligēt dñs castigat: flagel lat autē oēs filiū quē recipit. In disciplina pleuerat. i. in patiētia aduersor⁹: tanq̄ si l̄s se vobis offeret de⁹: q̄s ei fili⁹ que nō corripit p̄t̄: q̄ si extra disciplina estis: cui⁹ participes facti sunt oēs: q̄ adulteri r̄ non fili⁹ estis. Hec ibi. In bris autē aplis fuit triplex patia ondens eos esse filios dei. **S**c̄da est patiētia laboꝝ. **S**c̄da est patiētia quicior⁹. **T**ertiū est patiētia tormentoꝝ.

Mrima est patiētia labor⁹ h̄is assūpserit p̄ p̄dicatiōe fidei. **I**ō de aplis d̄ illib⁹. **E**a. ix. Qui sunt isti q̄ ut nū volat. Nubes q̄pe volat, p̄t̄ impellunt⁹ vento. Sic et apli, p̄t̄ mouebant a sp̄scō. **E**ze. j. Quocib⁹ ibat sp̄us r̄ rote p̄t̄ seqbant.

Sc̄da ē patiētia quicior⁹ **E**n aplis d̄. **A**ct. v. Ibat gaudētes a cō. Zell⁹ qm̄ di. ha. s̄. p̄ no. ielu cōtumē, pati

Tertia est patiētia tormē **T**or. Mult⁹ q̄pe tormēta sustinuerit gau denter, p̄ fide ch̄i. **P**hilipp⁹ q̄pe derētus fuit in vincis aliquoꝝ tge: tandem aut ab iō fidelib⁹ cruci affixus est. Erat aut̄. lxvij annoꝝ q̄n crucis partib⁹ ascēdit. **G**al. v. Ut deo viuā ch̄iō ꝑfix⁹ sum cruci. **B**ut⁹ aut̄ iacob⁹ septimo ep̄atus sui anno cū in tēplo p̄dicaret corā capha r̄ alijs iudeis et iā, q̄pe eset ut baptizari vellēt: repente q̄da reptili ingredēs clamare cepit. **O** vñ ī Israelite qđ facit⁹: cur sic vos d̄cipi per̄mittit⁹? Intantū aut̄ plim⁹ sc̄tavuit ut iah̄ cobū r̄ ceteros aplos⁹ q̄ tūc ibidē oueneb̄ r̄ lapidare vellēt. Alcedit aut̄ hō ille sup grad⁹ ybi apls p̄dicabat r̄ ipm p̄cipitauit deorum r̄ tūc plim⁹ claudicauit. **L**or. iiiij. Tribulatiōe oꝝ possum⁹ r̄ sustinemus. Anno aut̄ ep̄atus sui. xxx. vidētes iudei q̄ paulū nō possent occidere eo q̄ cesarē apls pellaſſer p̄secutiōis sue tyrānicē in iacobū quererent. **E**n vidētes q̄ a p̄dicatiōe nō cessaret: ipm p̄cipitauerit de p̄nnaco r̄ pli. Et cu p̄cipitassent: lapidib⁹ eū obrueb̄ bat. Qui cū lapidareb̄: p̄cubēs sup genua dixit: Rogo dñe dimittē eis q̄ nesciūt qđ faciat⁹. **G**al. v. **O**rare p̄ p̄segnitib⁹ r̄ calu⁹. **I**mitab⁹ vos yr̄ sitis fili⁹ pris vñ tē. **L**uc. vñ⁹ ex ip̄is p̄t̄ica fullonis accipies valido ietu caput ei⁹ impetū r̄ cerebrū excusit. quēadmodū narrat Eḡlispus. **T**alib⁹ h̄is se vobis offeret de⁹: q̄s ei fili⁹ que nō corripit p̄t̄: q̄ si extra disciplina estis: cui⁹ participes facti sunt oēs: q̄ adulteri r̄ non fili⁹ estis. **H**ec ibi. In bris autē aplis fuit triplex patia ondens eos esse filios dei. **S**c̄da est patiētia laboꝝ. **S**c̄da est patiētia quicior⁹. **T**ertiū est patiētia tormentoꝝ.

Mrima est patiētia labor⁹ h̄is assūpserit p̄ p̄dicatiōe fidei. **I**ō de aplis d̄ illib⁹. **E**a. ix. Qui sunt isti q̄ ut nū volat. Nubes q̄pe volat, p̄t̄ impellunt⁹ vento. Sic et apli, p̄t̄ mouebant a sp̄scō. **E**ze. j. Quocib⁹ ibat sp̄us r̄ rote p̄t̄ seqbant.

Sc̄da ē patiētia quicior⁹ **E**n aplis d̄. **A**ct. v. Ibat gaudētes a cō. Zell⁹ qm̄ di. ha. s̄. p̄ no. ielu cōtumē, pati

De brō Marcuso abbate Sc̄mo.

B b 4